



Cedre de Ca l'Anton Feliu

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer Àngel Guimerà, 41
Alçada: 156

Coordenades:

Latitud: 41.51828
Longitud: 2.35592
UTM Est (X): 446258
UTM Nord (Y): 4596494

Classificació

Número de fitxa 08214 - 180
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Degut a la seva envergadura és totalment impossible de redreçar-lo. Per tant s'ha de tenir cura del port de les branques cap el costat de la inclinació.

Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 6367009DF4966N0001DT

Fitxes associades:

[Ca l'Anton Feliu](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 02/03/2015 - 01:00

Descripció

Cedre del gènere *Cedrus* i espècie libani, plantat al cap de munt d'un talús rocallós, a mà dreta de l'entrada principal de la propietat. És una conífera de fulla persistent, amb una alçada màxima de quinze metres. Les fulles són acidulars i mesuren uns 25 mm. El seu fruit és una pinya de forma ovoide i dreta, que pot arribar a mesurar entre 8 i 12 cm de llarg. El tronc està completament inclinat i dificulta la presa de mesures. No obstant això, estem davant d'un espècimen amb un volt de canó de 2,50 metres i un volt de soca de 3,80 metres aproximadament. Presenta un tronc rectilini i inclinat des de la seva base en direcció a la portalada d'accés de la propietat. El creuer es troba entre quatre a cinc metres d'alçada, del qual neixen dues branques, que donen tota la potència a la capçada, de forma tabular. També s'observa l'empremta deixada per la poda de dues branques de grans dimensions que creixien per damunt de l'entrada i que potser haurien accelerat la seva inclinació.

Història

Aquest arbre és originari de les muntanyes del Líban, Turquia i Síria, entre 1.300 i 2.300 metres d'altitud. Suporta molt bé el fred i la sequera. De fet el cedre és l'emblema nacional del Líban i està representat a la bandera del país. Per la seva resistència i longevitat, ha estat una espècie apreciada en llarg del temps per molts pobles de la Mediterrània. Aquest fet ha comportat una extensa desforestació, de tal manera que la vall dels Cedres de Déu i la vall de Kadisha van ser declarats, l'any 1998, per l'UNESCO, Patrimoni de la Humanitat. Hauria estat introduït a Europa occidental com a arbre ornamental a partir del segle XVIII. Ha estat considerat per diverses religions com un pont entre els homes i Déu, ja sigui per la seva majestuositat o perquè és una fusta que després un agradable aroma alhora que és molt resistent als insectes. Simbolitza la grandiositat, la bellesa, la noblesa d'esperit, i potser per això s'ha associat a la immortalitat. Surt esmentat a la Bíblia en varies ocasions, i especialment en l'aixecament del primer temple de Jerusalem. Els fenicis, per exemple, el van utilitzar per a la construcció, especialment per als vaixells. A l'Antic Egipte s'hauria utilitzat la resina o reïna d'aquest arbre per a la momificació. Segons la Llei de Moisès, els jueus haurien emprat l'escorça d'aquest arbre en el tractament de la lepra i per a la circumcisió.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE VILASSAR (1999). Pla Especial del Patrimoni Arquitectònic i Ambiental de Vilassar de Dalt.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singlars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.



